

RESSÒ DE LA PARAULA

Portants d'aromes

Mirem d'adoptar l'actitud interior que demana la contemplació d'una icona i deixem que l'esperit despertí en nosaltres una oració personal arrelada en la vida.

L'escena és ben coneguda. Apareix narrada pels quatre evangelis, encara que amb diferències. Diu sant Marc (16,1-2,5-7):

«Passat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé van comprar olis aromàtics per anar a ungir el cos de Jesús. El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. Van entrar al sepulcre i veieren assegut a la dreta un jove vestit de blanc, i s'esglaiaren. Ell els diu: —No us espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat. Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir".»

Des del primer moment els deixebles de Jesús hem considerat que el diumenge, primer de la setmana, és el dia del Senyor, el dia de la Resurrecció.

Les dones porten perfums, que havien comprat per a perfumar (ungir?) el cos de Jesús. Aquesta és una autèntica i bella oració. Tot el que neixi de l'afecte sincer i manifesti amor gratuït cap a Jesús és veritable oració i fins i tot ofrena a Ell. Potser va ser l'amor que brotava d'una fe incipient.

El sepulcre resta buit, sols conté el sudari aplegat amb el qual s'havia amortallat Jesús. Veure

el sepulcre buit no és més que motiu d'inquietud, és un interrogant. Per això calia que un àngel anunciador donés raó del que havia esdevingut, la gran notícia de la Resurrecció de Jesús. Així mateix avui, com sempre, els signes i interrogants han d'estar acompanyats per un enviat, un evangelit-

zador que ens digui: no tingueu por, ha ressuscitat... mireu el lloc on el posaren!

El que troben les dones en la tomba és el sudari aplegat, tal com apareix en icones semblants. Aquest sudari ha suggerit en molts autors espirituals la representació d'una crisàlide. L'Esperit estimula la imaginació amb genialitats. Forma part de la tradició espiritual explicar l'esdeveniment de la Resurrecció de Jesús, posant l'exemple de l'admirable procés de transformació que es fa en el pas de crisàlide a papallona: un mateix ésser viu que passa d'estar tancat en una closca a alliberar-se'n esdevenint un ésser encantador per la seva bellesa i la seva capacitat de volar. Així, diuen, Crist ressuscitat... I així també tots els que ressuscitem amb Ell.

Però l'àngel evangelitzador, a més d'anunciar la Resurrecció per tal que creguin i superin així el temor, els convida a anunciar, elles mateixes, la notícia. Llavors, aquelles dones que portaven perfums per al cos sense vida de Crist (en grec s'anomenen «mirófores», portants de perfum) continuen oferint les seves oracions a Crist viu... i comunicant «la bona olor de Crist» a tots els homes.

Som nosaltres l'encens perfumat que s'ofereix a Crist (2Co 2,15), com ho va ser Jesús oferint-se al Pare (Ef 5,2) i tot gest d'ajuda i d'amor fratern ve a ser un sacrifici d'olor agradable a Déu (Fl 4,18). Evangelitzar és il·luminar, però també «perfumar el món» encomanant la suau olor de Crist.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Al'inici del curs passat dos infants, companys d'escola, van demanar als pares si els havien batejat quan van néixer. La pregunta estava motivada perquè alguns dels companys de classe havien començat la catequesi preparatòria per a la primera comunió. Efectivament, havien estat batejats. En saber-ho, van manifestar als pares que també volien fer-la i preparar-se anant a la catequesi. Un dels infants ho motivava dient: «M'han dit que pel baptisme ens fem de la colla de Jesús. Per què no me n'heu parlat per explicar-me qui és i que vol dir ser de la seva colla? Per què no m'heu explicat que puc fer la primera comunió?». Ja són a segon curs de

catequesi. Aquest any participaran del pa eucarístic. Ho esperen amb il·lusió. Ho parlen entre ells i amb els pares.

La mare d'un d'aquests infants comentava amb el seu espòs: «Quan ens casàrem, tu i jo érem catòlics força practicants. Veníem de grups juvenils de fe, en els que ens havíem implicat després de la confirmació. No sé ben bé perquè ens anàrem refredant i, sense perdre la fe, la nostra pràctica esdevingué molt intermitent, poc viscuda i poc comprometedora. Ens refre-

Ens espera

darem molt. No sé si a tu t'ha passat igual, però l'interès del nostre fill per fer la comunió m'ha trasbalsat. Fa dies que hi penso i potser tu i jo n'hauríem de parlar seriosament i veure si aquest fet, la comunió del nostre fill, no hauria de comportar un retorn a Jesús i el que ens comportava la seva amistat i seguiment. Sento un cert enyor de les estones de pregària que compartíem. Vols dir que l'entusiasme i decisió del nostre fill no ens parla i ens demana una resposta? Iniciar un camí de retorn, sabent qui ens es-

pera». «Així, el meu retorn enmig vostre farà que tingueu una nova ocasió per a gloriar-vos de mi en Jesucrist» (Fl 1,26).

El Senyor passa i torna a passar. Cal estar disposats a acollir-lo. Fer-li un espai en el nostre cor, en la nostra vida. La seva gràcia sobrepasa les nostres petites o grans mesquineses, els nostres petits o grans oblits. Vol tenir-nos a prop. Ens espera.

«Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. / Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, / que és compassiu i benigne, / lent per al càstig i ric en l'amor, / i que es desdiu de fer el mal» (Jl 2,13).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Portadoras de perfumes

Intentamos adoptar la actitud interior que pide la contemplación de un icono y dejamos que el espíritu despierte en nosotros una oración personal arraigada en la vida.

La escena es bien conocida. Aparece narrada por los cuatro evangelios, aunque con diferencias. Dice san Marcos:

«Pasado el sábado, María Magdalena, María la madre de Santiago, y Salomé compraron perfumes para perfumar el cuerpo de Jesús. Y el primer día de la semana fueron al sepulcro muy temprano, apenas salido el sol... Al entrar en el sepulcro vieron, sentado al lado derecho, a un joven vestido con una túnica blanca. Las mujeres se asustaron, pero él les dijo: —No os asustéis. Estáis buscando a Jesús de Nazaret, el crucificado. Ha resucitado; no está aquí. Mirad el lugar donde lo pusieron. Id y decid a sus discípulos y a Pedro: “Él va a ir a Galilea antes que vosotros. Allí le veréis, tal como os dijo”».

Desde el primer momento los discípulos de Jesús hemos considerado que el domingo, primero de la semana, es el día del Señor, el día de la Resurrección.

Las mujeres llevan perfumes, que habían comprado para perfumar (¿ungir?) el cuerpo de Jesús. Esta es una auténtica y bella oración. Todo lo que nazca del afecto sincero y manifieste amor gratuito hacia Jesús es verdadera oración e incluso ofrenda a Él. Quizá fue el amor que brotaba de una fe incipiente.

El sepulcro está vacío, solo contiene el sudario plegado con el que se había amortajado Jesús. Ver el sepulcro vacío no es más que motivo de inquietud, es un interrogante. Por eso era preciso que un ángel anunciador diera razón de lo acontecido, la gran noticia de la Resurrección de Jesús. Así mismo hoy, como siempre, los signos e interrogantes han de estar acompañados por un enviado, un evangelizador que nos diga: ¡no temáis, ha resucitado... mirad el lugar donde lo pusieron!

Lo que encuentran las mujeres en la tumba es el sudario plegado, tal como aparece en iconos semejantes. Este sudario ha sugerido en muchos autores espirituales la representación de una crisálida. El Espíritu estimula la imaginación con genialidades. Forma parte de la tradición espiritual explicar el acontecimiento de la Resurrección de Jesús poniendo el ejemplo del admirable proceso de transformación que se da en el paso de crisálida a mariposa: un mismo ser vivo que pasa de estar encerrado en un caparazón a liberarse llegando a ser un ser encantador por su belleza y su capacidad de volar. Así, dicen, Cristo resucitado... Y así también todos los que resucitamos con Él.

Pero el ángel evangelizador, además de anunciar la Resurrección para que crean y superen así el temor, les invita a anunciar, ellas mismas, la noticia. Entonces, aquellas mujeres que llevaban perfumes para el cuerpo sin vida de Cristo (en griego se denominan «miróforas», portadoras de perfume) siguen ofreciendo sus oraciones a Cristo vivo... y comunicando «el buen olor de Cristo» a todos los hombres.

Somos nosotros el incienso perfumado que se ofrece a Cristo (2Co 2,15), como lo fue Jesús ofreciéndose al Padre (Ef 5,2) y todo gesto de ayuda y de amor fraterno viene a ser un sacrificio de olor agradable a Dios (Fil 4,18). Evangelizar es iluminar, pero también «perfumar el mundo» contagiando el suave olor de Cristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Un nou horitzó per a la pastoral vocacional

La vida cristiana és vocació, que té com a origen el sagrament del baptisme i com a meta la santedat. Acollir aquest do i viure'l plenament és el gran repte avui de la pastoral vocacional de la nostra diòcesi i de tota l'Església. Així ho van constatar Mn. Joan Pere Pulido i Mn. Jordi Tres, delegat i membre de l'equip de Pastoral Vocacional del nostre bisbat, en participar del 29 al 31 de març a Madrid en la Trobada de delegats diocesans de Pastoral Vocacional.

Amb el lema «Un nou horitzó per a la pastoral vocacional», la trobada convocada pel nou Servei de Pastoral Vocacional de la CEE tenia com a objectiu la presentació de les línies mestres per crear una autèntica cultura vocacional que ajudi els infants, els joves i els adults a viure la vocació a la qual han estat cridats. En aquest sentit, el nou Servei de Pastoral Vocacional no vol esdevenir una estructura més, sinó una eina que ajudi a prendre consciència que «la vida que Jesús ens regala és una història d'amor, una història de vida que vol barrejar-se amb la nostra i fer arrels en la terra de cadascú» (*Christus vivit*, 252).

A la llum d'aquestes noves ordenades, el gran desafiament avui com a Església és crear cultu-

ra vocacional, és a dir, ajudar a acollir la vocació, no com a opció, sinó com a veritable do de Déu. Cal, per a això, una radical conversió pastoral que impliqui un treball transversal entre les diferents delegacions o àmbits de la vida cristiana (catequesi, família, escola, joventut, missions...) amb una clara opció per l'acompanyament i el discerniment, com a claus fonamentals de la pastoral vocacional, des de l'opció de l'escolta a Déu i als germans. En la trobada de delegats es va aprofitar també per presentar el projecte d'un Congrés

Nacional de Vocacions, amb el qual es pretén sensibilitzar les comunitats cristianes sobre la seva responsabilitat vocacional i la necessitat de sortir de les sagristies i disposar-se a viure permanentment en estat de missió.

La delegació de Pastoral Vocacional de la diòcesi ha començat a caminar aquest curs, acollint i discernint aquests reptes amb un nou equip format per representants —ordenats i laics— dels àmbits pastorals dels joves, la família, l'educació, la vida consagrada i de les vicaries episcopals.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Necessitem líders que permetin els pobles entendre's i dialogar, i que generin la voluntat de construir un món més estable i pacífic pensant en les noves generacions. Per a fer això es necessita comprensió, paciència i diàleg amb tots» (13 de setembre).

@Pontifex_es: «No justifiquem mai la violència. No permetem que el sagrat sigui instrumentalitzat per allò que és profà. Que el sagrat no sigui suport del poder i el poder no es recolzi en la sacralitat! Déu és pau i condueix sempre a la pau, mai a la guerra» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «Invertim no en armaments sinó en instrucció, perquè la pau sigui el fruit d'un esforç educatiu constant que promogui els somnis de desenvolupament i de futur dels joves i dels nens» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «Cada dia, bebès per néixer i nens, migrants i ancians són descartats. Nombrosos germans i germanes moren sacrificats en l'altar del lucre, embolicats en la indiferència. I, no obstant això, tot ésser humà és sagrat. És sobretot tasca de les religions recordar-ho al món!» (14 de setembre).

Custodis dels altres en el final de la vida

De la mà de Mn. Joan Costa, professor de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, una vintena d'agents de Pastoral de la Salut del Bisbat de Sant Feliu van aprofundir, el 29 de març passat a la Casa de l'Església, en el valuós document vaticà *Samaritanus Bonus*, sobre l'atenció a les persones en les fases crítiques i terminals de la vida. Aquesta carta de la Congregació per a la Doctrina de la Fe desenvolupa la veritat bàsica del valor inviolable de la vida d'una manera molt clara i estimulant.

Una primera part de la trobada va estar centrada en la visió antropològica cristiana al voltant del valor sagrat de la vida humana, tenint sobretot en compte els nombrosos factors que en la societat actual limiten la captació d'aquest valor profund i intrínsec: ús equívoc del concepte mort digne, visió utilitarista de la qualitat de vida, errònia comprensió de la compassió, individualisme creixent... Així, la defensa de la dignitat en el fet de morir exclou tant les pràctiques eutanàsiques i de suïcidi assistit com l'acarnissament terapèutic, pel qual es retarda artificialment la mort. El repte és acompanyar sempre, a tots els nivells, sense suspendre les cures que siguin eficaces per sostenir les funcions fisiològiques essencials mentre l'organisme sigui capaç de beneficiar-se'n.

El professor Costa va abordar també temes més delicats, com ara el de la sedació. Segons explica la mateixa carta, la sedació és lícita «com a part de les cures que s'ofereixen al pacient, de tal manera que el final de la vida s'esdevingui amb la màxima pau possible i en les millors condicions interiors. Això és veritat també en el cas de tractaments que anticipen el moment de la mort». S'ha d'excloure, però, quan «el seu objectiu directe» sigui matar. Es convertiria així en eutanàsia, una acció «greument immoral» que manifesta una no-disposició per als sagraments de la Penitència, la Unció de Malalts i l'Eucaristia.

L'Església ha d'oferir sempre ajuda, escolta i proximitat «que convidi sempre a la conversió» i estar atenta per descobrir-la si es dona.

La cura de la vida és «la primera responsabilitat» de l'agent de la salut, va recordar el ponent, i «no es pot reduir a la capacitat de curar». L'ètica de la cura es fonamenta en la «vulnerabilitat» i «fragilitat» de l'home. Per això, les cures paliatives, convenientment administrades amb un acompanyament espiritual, esdevenen «un instrument preciós i irrenunciable per acompanyar el pacient». «Tot malalt té necessitat no només de ser escoltat, sinó de comprendre que el mateix interlocutor sap què significa sentir-se sol, abandonat, angoixat». Per això, és una gran ajuda «tornar la mirada a Crist» i a la seva creu, en la qual estan concentrats i resumits tots els mals i patiments del món: físic, psicològic, moral i espiritual.

Roberto Narvaiz

Responsable del PAER del Sagrat Cor de Martorell

«La crida a fer-nos càrrec de l'altre i a custodiar-nos enmig de la nostra fragilitat és clarament evangèlica. Crist és el nostre llibre d'instruccions, el criteri fonamental d'autenticació i funcionament dels qui som cridats a atendre els nostres germans malalts al final de la vida. Ell és l'únic que pot donar sentit al nostre sofriment.»

Laura Giménez

Membre del SAER del Parc Sanitari Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat

«Hi ha una vocació universal a l'amor, a fer-nos custodis els uns als altres, que cal redescobrir i anunciar. La vulnerabilitat de l'altre em reclama i reclama Déu. Reclama la seva presència amorosa. Per això és tan necessari avui regenerar el sentit profund de l'existència, des de la convicció que Déu té un disseny de plenitud per a l'home.»

FOTONOTÍCIA

► **Assamblea General de Càritas Catalunya.** El 29 de març passat va tenir lloc a Sabadell l'Assamblea general de Càritas Catalunya, amb la participació dels representants de les deu Càritas amb seu a Catalunya, encapçalades per Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, en representació del cardenal Joan Josep Omella, i també pel president de Càritas Catalunya, Francesc Roig. També va assistir Ramon E. Carbonell, director de Càritas Sant Feliu, entitat que enguany celebra el seu 10è aniversari.

AGENDA

► **25 anys d'ordenació episcopal.** El dimarts 18 d'abril es compleixen 25 anys de l'ordenació episcopal a Eivissa de Mons. Agustí Cortés.

► **Pasqua en les tradicions judeo-cristianes.** El divendres 21 d'abril, a les 18.30 h, a l'Església de Sant Pau del Camp (Barcelona), el Centre ecumènic de Catalunya organitza un encontre en què participaran membres del judaisme i del cristianisme catòlic, protestant i ortodox.

► **Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya.** El dissabte 22 d'abril, a la Sagrada Família, organitzada per la Comissió interdiocesana d'Apostolat Seglar, amb el lema «Primer anunci: el gran regal».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 4,23-31 / Sl 2 / Jo 3,1-8]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dimarts [Fets 4,32-37 / Sl 92 / Jo 3,7-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hiber-

non, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimecres [Fets 5,17-26 / Sl 33 / Jo 3,16-21]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Fer-

rer, prev.; Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.

22. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Caius o Gai (de Dal-

màcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

Diumenge II de Pasqua (A)

COMENTARI

«Tots els creients
viven units i
tenien en comú
tots els seus béns»

Els evangelis no volen donar-nos història: *El que heu llegit ha estat escrit perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu i havent cregut tingueu vida en el seu nom.* La finalitat dels evangelis és que creguem, que no siguem com Tomàs: *Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.* Nosaltres serem feliços si creiem en el Ressuscitat, tot i que no el vegem físicament. Però ell és present entre nosaltres per la presència de l'Esperit: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats...* Els deixebles reben el poder de perdonar pecats perquè estan plens de l'Esperit. Pau ens parla de la novetat del cristià: *Jesucrist pel gran amor que ens té ens fa néixer de nou i ens dona una esperança viva gràcies a la seva resurrecció d'entre els morts.* Amb aquesta esperança i ressuscitats ara i aquí, els deixebles porten una vida diferent. Diu la primera lectura: *Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària.* Tot comença per escoltar Crist l'ensenyament del qual ens arriba a través dels apòstols. Com a conseqüència tots els béns es posen en comú: no tenen cap afany de posseir, de fer-se rics. Després aclareix encara: *Els creients tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú: tothom aportava el que tenia i rebia el que necessitava. Més enllà de la possible generalització, ens assenyalava un camí molt concret dels primers cristians. Tots els creients vivien units i assistien unànimement al culte del temple.* I es reunien per a l'Eucaristia i per a la pregària, a casa i en el temple. Els cristians, moguts per l'Esperit, viuen una vida nova, marcada per l'amor, la pregària, la comunió, el desprendiment de la riquesa i l'alegria. *Previen junts el seu aliment amb senzillesa i alegria.*

Són un model. Tant de bo sabéssim viure d'aquesta manera els cristians d'avui dia!

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenen junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones.

Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria y honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

16 d'abril de 2023

FULL EXTRA

CAMPANYA DE L'ASSIGNACIÓ TRIBUTÀRIA
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Gràcies, un any més

Carles Segarra Torné, ecònom de l'Arquebisbat de Barcelona

Pere Alegri Guitart, ecònom del Bisbat de Terrassa

Mn. Rafael Galofré Casas, DP, ecònom del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Primera ens agradaria donar-vos les gràcies a tots els que l'any passat va marcar la casella en favor de l'Església catòlica a la vostra declaració de la renda; també a tots els que va marcar la segona casella d'altres fins socials; als que ho vàreu fer per primera vegada i als que recurrentment ja la marqueu. Amb aquest gest contribuïu amb la tasca de l'Església i ajudeu a garantir totes les accions pastorals, socials i assistencials que s'hi desenvolupen.

Ens trobem en uns moments difícils en els que la crisi d'aprovisionaments, originada després de la pandèmia, i la guerra d'Ucraïna han portat a una pujada de preus que feia anys que no es vivia. Per desgràcia, els efectes d'aquesta crisi s'han vist traslladats a les economies familiars en molt poc temps. Els alts nivells de preus dels combustibles, de l'energia i dels productes d'alimentació estan contribuint a crear un escenari de dificultat per a moltes famílies del nostre entorn.

És en aquests moments de dificultat on el paper de l'Església té més pes i importància que mai. Hem de ser conscients que l'Església som tots i que gràcies a la seva acció social, l'any passat, es va poder ajudar i acompanyar a més de 5 milions de persones a tota Espanya amb entitats com Càritas, Mans Unides i des de les mateixes parròquies.

Ara tenim l'oportunitat de tornar-ho a demostrar, per això us volem encoratjar a tots els contribuents, i especialment als nous, a que reviseu si a l'esborrany de la renda d'aquest any heu marcat la casella a favor de l'Església catòlica i, alhora, a marcar també la casella d'altres fins socials.

El sistema tributari vigent, que s'ha adoptat a Espanya des de l'any 2007, respecta la voluntat del contribuent a l'hora de marcar la «X» i permet marcar la casella de l'Església sense excloure de poder marcar també, a la vegada, la casella en favor d'altres finalitats socials. Marcar aquestes dues creuetes no suposa per al contribuent haver de pagar un 0,7% més o que li retornin un 0,7% menys de diners. Les dues creuetes són compatibles i independents pel que, si marqueu les dues, l'efecte no es reparteix entre dos, sinó que el 0,7% és per a cadascuna d'ambdues finalitats. Si no es marca alguna o cap de les caselles, el beneficiari dels 0,7% del que no marqueu serà exclusivament per a l'Estat.

També assenyalar que Hisenda permet que, en cas que hi hagi informació incorrecta o incompleta, aquesta es pot esborrar, editar o afegir dades noves en el mateix esborrany abans que aquest sigui tramès a Hisenda. La vostra ajuda és essencial, doncs a partir de l'any 2007 l'Església no rep quantitats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat pel seu sosteniment bàsic, sinó que el sosteniment de l'Església es fonamenta en les persones que col·laboren mitjançant les diferents formes establertes (bàsicament marcar la casella a la renda i donatius directes). Aquest gest ens permetrà poder arribar a més llars i ajudar a més persones.

Mostrem un any més que som una gran família. Fem-ho pels testimonis de la Ruth, el Ramon, l'Àngela, per la família amb la que ens creuem a la parròquia, pels nostres veïns, per la gent del nostre barri i ciutat, fem-ho per tots i per tants.

“Visc en un pis d'acollida de l'Església i soc independent”

Marca la 'X' a favor de l'Església a la declaració de la renda

X L'ÀNGELA, X TU, X TANTS

portantos.es

Motius per marcar la «X»

Marcant a la declaració de la renda les caselles 105 i 106:
Marcando en la declaración de la renta las casillas 105 y 106:

Església catòlica
 Iglesia católica

Activitats d'interès social
 Actividades de interés social

No pagareu més impostos ni us retornaran menys diners
 No pagaréis más impuestos ni os devolverán menos dinero

- És absolutament gratis. No cobren més per la meua declaració en marcar-la. Tampoc m'han de tornar menys.
- És de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. Si la deixem en blanc, és l'Estat el que decideix per nosaltres sobre aquesta petita quantitat de diners.
- És una decisió lliure i democràtica que no perjudica ningú. Es poden marcar simultàniament les caselles de l'Església catòlica i la de finalitats socials. És més, animem a marcar les caselles 105 i 106.
- Demostrem a la societat que són molts els que valoren la tasca que realitza l'Església. El perfil de les persones que marquen la «X» de l'Església és molt divers. Tots formen part de la comunitat Xtantos.
- Són els diners més ben invertits. Cada any es pot conèixer, a través de la *Memòria Anual d'Activitats de l'Església* i de la revista *La Nostra Església*, en què emprem els recursos.
- Marcant la «X» s'ajuda a sostenir l'Església en el desenvolupament de les seves activitats: manteniment del clergat, anunci de l'Evangeli, vivència de la fe i una immensa tasca assistencial i de sostenibilitat del patrimoni cultural al servei de la ciutadania.

Fonts de finançament de la Província Eclesiàstica de Barcelona (any 2021)

(Arquebisbat de Barcelona i Bisbats de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat)

Fuentes de financiación de la Provincia Eclesiástica de Barcelona (año 2021)

(Arzobispado de Barcelona y Obispos de Terrassa y Sant Feliu de Llobregat)

1. Aportacions voluntàries dels fidels (donatius, suscripcions, llegats, Germanor)	42,54%
<i>Aportaciones voluntarias de los fieles (donativos, suscripciones, legados, Germanor)</i>	
2. Assignació Tributària: casella Declaració de la Renda	26,11%
<i>Asignación Tributaria: casilla Declaración de la Renda</i>	
3. Ingressos de patrimoni i altres activitats	14,42%
<i>Ingresos de patrimonio y otras actividades</i>	
4. Altres ingressos corrents	16,93%
<i>Otros ingresos corrientes</i>	

Deduccions aplicables l'any 2023

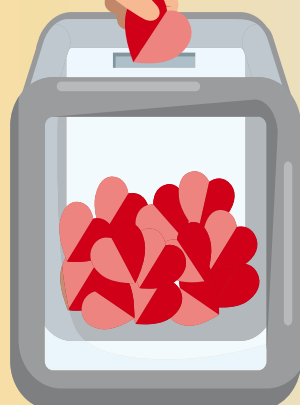
Persones físiques (IRPF 2022)

Primers 150 €	80%
Resta (a partir dels primers 150 €)	35%
Donacions plurianuals (un mínim de 3 anys a la mateixa entitat, aportacions iguals o creixents)	40%
Límit deducció base liquidable	10%

Persones jurídiques (ISS 2022) (empreses, associacions, etc.)

Donacions en general	35%
Donacions plurianuals (un mínim de 3 anys a la mateixa entitat, aportacions iguals o creixents)	40%
Límit deducció base liquidable	10%

SI VOLS AJUDAR EL TEU BISBAT, POTS FER UN DONATIU DIRECTAMENT EN QUALSEVOL D'AQUESTS COMPTES BANCARIS

CAIXABANK	ES43-2100-0072-6002-0053-2809
BANC SABADELL	ES40-0081-1604-7500-0102-5807
BANCO SANTANDER	ES16-0075-0853-2106-0030-0700

Recorda que per accedir a les deduccions per aquests donatius s'ha d'indicar les dades fiscals completes (nom i cognoms, DNI, adreça). Contacta a: economiaadm@bisbatsantfeliu.cat - t. 936 327 630

BIZUM: **04306**

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia:
<https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> - en català

Històries que fas possible amb la teva «X»

En un moment determinat, l'Església es va creuar en el camí de persones concretes i reals per canviar-los la vida. Quan les coses havien arribat a un carreró sense sortida, quan res semblava ja tenir sentit, la bondat infinita de Déu va arribar a través de l'Església per canviar vides concretes. I ho va fer a través de les seves parròquies, dels seus sacerdots, d'associacions de laics i laiques voluntaris, de la generositat de tants. Vegem-ne algun testimoni.

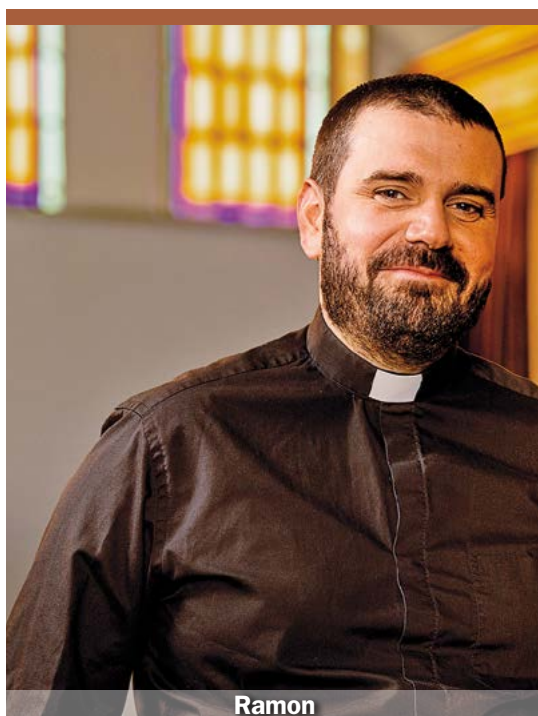
Ruth

La Ruth va sortir de l'infern del maltractament

«La meua vida era un infern. Un infern! No en podia sortir. Horrible. Un mal tràngol. (...) «Sí, el maltractament et marca per a la resta de la teua vida. (...) En el meu cas, van ser les meves amigues de la parròquia les que em van escoltar i em van empènyer a sortir-ne.»

Van conduir la Ruth a una associació de dones maltractades gestionada per l'Església i tot va canviar.

«Unes dones que em van ajudar econòmicament i psicològicament. Les trucava a qualsevol hora i elles s'hi posaven i es passaven hores parlant amb mi. Si tenia dubtes d'advocats, qualsevol cosa: aquí estaven. No sé què hagués fet sense elles. Els dec la vida. (...) Pensava que aquest tràngol mai acabaria. Em van passar pel cap moltes coses. En vaig sortir gràcies a la meua parròquia.»

Ramon

En Ramon va recuperar les ganes de viure

«La meua adolescència va ser un buscar-me constantment a mi mateix. No m'agradava, el que volia era encaixar. En la meua història hi va haver drogues. Em van expulsar de quatre col·legis. (...) A més, vaig començar a traficar. Amb catorze anys manegava molts diners. Amb setze anys em dic: si la vida és així, no mereix la pena, no vull continuar vivint. Intento suïcidar-me.»

Apareix en aquell moment de la seva vida la seva mare, que el porta a una parròquia. «Hi havia a la parròquia un sacerdot molt jove. Quan vaig arribar, em va mirar als ulls... i em va fer la primera abraçada que he rebut en la meua vida. No em va jutjar. Només em va fer conèixer Déu. Em va dir: "Ramon, per molt gran que sigui el teu pecat, més gran és la misericòrdia de Déu".»

Es va fer sacerdot. «Davant vostre teniu l'home més pobre del món. Si Déu ho vol, com no t'hauria de voler a tu?»

Àngela

L'Àngela se sent per fi independent

«Àngela té 47 anys. La síndrome de Down no li impedeix fer la seva. Està molt, molt, molt contenta.

«He trobat aquest pis gràcies a l'Església. M'ha canviat la vida. M'han donat l'oportunitat d'ajudar altres persones. Netejo, escombro, frego, faig el sopar... Em toca fer de tot. Em sento més feliç i segura. I més independent! (...) Per a mi, és molt important. M'encanta!»

Cinc protagonistes i un agraïment profund.

També al web www.portantos.es

Enllaç QR:

<https://www.youtube.com/watch?v=Qcl9NQcSNtA&list=PLFEXt7sNs8TN90eSzdy2pFBWdOIHhNTvW&index=5>

Gracias, un año más

Carles Segarra Torné, ecónomo del Arzobispado de Barcelona

Pere Alegrí Guitart, ecónomo del Obispado de Terrassa

Mn. Rafael Galofré Casas, DP, ecónomo del Obispado de Sant Feliu de Llobregat

“Vivo en un piso de acogida de la Iglesia y soy independiente”

Marca la 'X' a favor de la Iglesia en tu declaración de la renta

X ÁNGELA, X TI, X TANTOS

portantos.es

Antes que nada, nos gustaría daros las gracias a todos los que el año pasado marcasteis la casilla en favor de la Iglesia católica en vuestra declaración de la renta; también a todos los que marcaron la segunda casilla de otros fines sociales; a los que lo haréis por primera vez y a los que ya lo hacéis recurrentemente. Con este gesto contribuís con la labor de la Iglesia y permitís garantizar todas las acciones pastorales, sociales y asistenciales que se desarrollan.

Nos encontramos en unos momentos difíciles en los que la crisis de aprovisionamientos, originada tras la pandemia, y la guerra de Ucrania han llevado a una subida de precios que hacía años que no se vivía. Por desgracia, los efectos de esta crisis se han visto trasladados a las economías familiares en muy poco tiempo. Los altos niveles de precios de los combustibles, de la energía y de los productos de alimentación están contribuyendo a crear un escenario de dificultad para muchas familias de nuestro entorno.

Es en estos momentos de dificultad donde el papel de la Iglesia tiene más peso e importancia que nunca. Debemos ser conscientes de que la Iglesia somos todos y que gracias a su acción social, el año pasado, se pudo ayudar y acompañar a más de 5 millones de personas en toda España, con entidades como Cáritas, Manos Unidas y desde las propias parroquias.

Ahora tenemos la oportunidad de volver a demostrarlo, por eso os queremos alentar a todos los contribuyentes, y especialmente a los nuevos, a que reviséis si en el borrador de la renta de este año habéis marcado la casilla a favor de la Iglesia católica y, al mismo tiempo, a marcar también la casilla de otros fines sociales.

El sistema tributario vigente, que se ha adoptado en España desde el año 2007, respeta la voluntad del contribuyente a la hora de marcar la «X» y permite marcar la casilla de la Iglesia sin excluir de poder marcar también, a la vez, la casilla en favor de otros fines sociales. Marcar estas dos cruces no supone para el contribuyente tener que pagar un 0,7% más o que le devuelvan un 0,7% menos de dinero. Las dos cruces son compatibles e independientes por lo que, si marcan las dos, el efecto no se reparte entre dos, sino que el 0,7% es para cada una de ambas finalidades. Si no se marca alguna o ninguna de las casillas, el beneficiario de los 0,7% de lo que no marque será exclusivamente para el Estado.

También señalar que Hacienda permite que, en caso de que haya información incorrecta o incompleta, ésta se puede borrar, editar o añadir datos nuevos en el mismo borrador antes de que éste sea enviado a Hacienda. Vuestra ayuda es esencial, pues a partir del año 2007 la Iglesia no recibe cantidades con cargo a los presupuestos generales del Estado por su sostenimiento básico, sino que el sostenimiento de la Iglesia se fundamenta en las personas que colaboran mediante las diferentes formas establecidas (básicamente marcar la casilla a la renta y donativos directos). Este gesto nos permitirá poder llegar a más hogares y ayudar a más personas.

Mostremos un año más que somos una gran familia. Hagámoslo por los testimonios de Ruth, Ramón, Ángela, por la familia con la que nos cruzamos en la parroquia, por nuestros vecinos, por la gente de nuestro barrio y ciudad, hagámoslo por todos y por tantos.

Butlletí de subscripció periòdica

PER LLIURAR AL BISBAT O A LA TEVA PARRÒQUIA

Nom	Cognoms
NIF	Domicili
Telèfon	Correu electrònic

Número de Compte IBAN:

E	S																		
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Se subscriu amb la quantitat de _____ € al Mes Trimestre Any

A favor del finançament de l'Església catòlica, desitjant col·laborar des d'avui ____/____/____

Desitjo rebre certificat per a la desgravació de l'IRPF Sí No Firma del Subscriptor

De conformitat amb el Reglament Europeu de Protecció de Dades, el subscriptor presta el seu consentiment exprés perquè les seves dades siguin tractades per a gestionar la seva subscripció. Les dades del subscriptor en cap cas seran cedides a tercers, llevat d'obligació legal. El termini de conservació de les dades vindrà determinat per la relació que el subscriptor mantingui amb el bisbat o parròquia. Pot exercir els seus drets (accés rectificació, cancel·lació, portabilitat i oposició) dirigit-se per escrit al responsable del tractament.